

Spørgsmål:

Om myndighedernes strafansvar fremgår af betænkningen:

»På et af udvalget stillet spørgsmål om offentlige myndigheders strafansvar har ministeren for forureningsbekæmpelse svaret, at straffebestemmelserne i lovforslagets § 83, stk. 1, tager sigte på forhold, som i praksis overvejende vil vedrøre private virksomheder og personer. De pågældende bestemmelser vil imidlertid i princippet også kunne anvendes i tilfælde, hvor offentlige myndigheder er ansvarlige for sådanne forhold, f.eks. i tilfælde, hvor der konstateres en ulovlig spildevandsudledning fra en kommunal virksomhed, eller i tilfælde af, at et kommunalt forbrændingsanlæg etableres uden forud indhentet godkendelse.«

Og videre:

»Ingen af de ovennævnte bestemmelser giver imidlertid mulighed for at strafforfølge myndigheder, som har truffet afgørelser, som senere viser sig at være forkerte. Spørgsmålet om straf for de myndigheder, der udøver opgaver efter lovforslaget, må derfor på samme måde, som tilfældet er for så vidt angår andre administrationsområder, løses i overensstemmelse med andre forvaltningsretlige, herunder kommunalretlige, regler og grundsætninger. Der kan i denne henseende blive tale om et tjenstligt ansvar for de personer inden for administrationen, som måtte have begået et ansvarspådragende forhold, men der kan også blive tale om et egentligt strafansvar i henhold til straffeloven (§ 157). Erstatningsansvar vil også kunne blive aktuelt, men dette vil forudsætte, at der foreligger et ansvarspådragende forhold; dette vil normalt kun kunne konstateres under en retssag.«

Ministeren bedes på denne baggrund oplyse, om de ovenfor citerede betragtninger ikke med nøjagtig samme ret kunne have været benyttet vedrørende tilsvarende myndighedsafgørelser efter by- og landzoneloven og kommuneplanloven. I givet fald bedes ministeren oplyse, om landsretsdommen vedrørende de omfattende ulovligheder, som Sydthy kommune begik i forbindelse med opførelsen af Hotel Krik Vig, ikke fuldstændigt dementerer betænkningens betragtninger om strafforfølgning af ulovlige myndighedsafgørelser.«

Svar:

Jeg kan oplyse, at straffebestemmelserne i by- og landzoneloven og kommuneplanloven primært tager sigte på private bygherrer. Der er imidlertid ikke tvivl om, at også offentlige myndigheder, der optræder som bygherrer, kan straffes efter disse loves straffebestemmelser.

Der er heller ikke tvivl om, at offentlige myndigheder respektivt offentligt ansatte kan pådrage sig erstatningsansvar eller tjenstligt ansvar, når de pågældende begår fejl. Det, der derimod er tvivl om, er, i hvilket omfang man ud fra strafferetlige medvirkenssynspunkter kan pålægge offentlige myndigheder et medansvar for privates lovovertrædelser, og det var denne situation, der var omhandlet i den omtalte landsretsdom om Sydthy kommunes behandling af sagen om Hotel Krik Vig.

Om denne sag kan jeg oplyse, at Vestre landsret den 19. marts 1981 stadfæstede Thisted rets dom, hvor Sydthy kommune blev frifundet for overtrædelse af loven om by- og landzoner. Af domsbegrundelsen fremgår, at straffebestemmelsen i by- og landzonelovens § 24 må forstås således, at den ikke indeholder hjemmel til at pålægge en kommune som sådan strafansvar i anledning af dens administration af de bestemmelser, der var nævnt i anklageskriftet.

Sagen har været medvirkende til, at jeg sammen med boligministeren har nedsat et udvalg om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen. Med hensyn til kommissoriet for dette udvalg kan jeg henvise til besvarelsen af spørgsmål 135.

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for de tilfælde hvor ministeren siden lovens ikrafttræden har benyttet sig af § 47.

Svar:

I følgende tilfælde har miljøbeskyttelseslovens § 47 været anvendt:

Sager vedrørende A/S Danske Gasværkers Tjære Kompagni, Nyborg.
(Den 8. januar 1976).

Sager vedrørende A/S Kommunekemi.
(Den 8. januar 1976).